

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Marii Mercatoris S. Augustino Æqualis Opera Quaecumque Extant

[Complectens Ea Quæ Ad Hæresim Nestorianam Spectant]

Marius <Mercator>

Parisiis, 1673

Caput XX. Aliud.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14215

Joan. 1. v. 14. Joannes dicens: *Et Verbum caro factum est.* Ubi enim necessitas *ἵνα θεῶν τῶν?* Aut quare incarnatum dicit Deum Verbum, si non factus est caro? Vis *ἵνα θεῶν μόνος*, & similem nostri eum factum esse significat, & mansisse tamen sic quoque ipsum supra nos; imo supra univertam ipsam creaturam.

Oportere autem existimo, ea quæ dixi, exemplis etiam comprobare, & persuadere, quod Unigenitus factus sit homo, & sit Deus, etiam cum carne, ac non tantum inhabitavit in homine, *θεοῦ ἵψου* ipsum efficiens, tanquam alios, qui divinitatis ipsius fuere participes.

Apud Photium
XIV.

CAPUT XVIII.

Quod Emmanuel Deum habuerit aliter inhabitantem, quam nos.

Apoc. 3. v. 10. **A**it alicubi Deus de nobis: *Inhabitabo in ipsis, & inambulabo, & ero ipsis Deus, & ipsi erunt mihi populus.* Necnon etiam ipse Dominus noster JESUS CHRISTUS: *Ecce ego venio; & si quis mihi aperuerit, intrabo ego, & apud eum canabo, & pater, & ad eum veniemus, & mansionem apud eum faciemus.* Nominati sumus etiam templum Dei: *Vos enim, inquit, templa estis Dei vivi.* Et rursus: *Nescitis, corpora vestra templum esse Spiritus sancti, qui est in vobis, quem habetis a Deo.* Verum si ita aiunt, ipsum quoque se habere Emmanuel, & tanquam unumquemque nostrum, inhabitantem in sese Deum habuisse, aperte confiteantur; cum ipsum adorari conspiciunt, tam a nobis, quam ab angelis, in caelo pariter & in terra, erubescant tanquam diversa alienaque sentientes, & literarum sacrarum propositum nescientes, nec habentes in se fidem, quam nobis tradiderunt, qui in principio & vi-

derunt, & ministraverunt Verbo.

Si autem dicant, quod propterea Deus sit, & ut Deus glorificetur, quia in eo tantum inhabitavit Dei Patris Verbum; ac non propterea, quia factus sit homo; audient rursus a nobis: Si iis, qui inhabitantem in se Deum habuerint, factus est, ut idcirco vere dii esse possint, & ab hominibus adorentur, omnes sane angeli hominesque sint dii & adorandi; inhabitat enim Deus in sanctis angelis. Habuimus etiam nos ipsum in nobis per Spiritum sanctum; sed non sufficit hoc ostendere, natura deos & adorandos eos, qui habent Spiritum sanctum. Igitur non propterea Deus est, & adorandus Emmanuel, quod inhabitavit in eo, tanquam in homine communi, & seorsum intelligendo, Deus Verbum; sed quod factum sit caro, id est, homo: mansit enim idem & Deus, & adorandus.

CAPUT XIX.

Dicta apostolica, in quibus Deus nominatus est Christus.

Eph. 3. v. 5. **D**E mysterio dicens secundum Christum: *Quod aliis, inquit, generationibus non est agnitum filii hominum, sicut nunc revelatum est sanctis Apostolis.* Et: *Mysterium quod absconditum fuit a seculis & generationibus, nunc autem manifestum est sanctis eius, quibus voluit revelare divitias*

gloriae mysterii hujus in gentibus, quod est Christus, in vobis spes gloriae, quem nos annuntiamus. Si igitur est *θεοῦ ἵψου*, & non Deus vere, quomodo ipse est divitiarum gloriae mysterii, quod annuntiat in gentibus? Vel quomodo omnino Deus annuntiat?

CAPUT XX.

Aliud.

Coloss. 2. v. 1. **V**OLO enim vos scire, qualem sollicitudinem habeam pro vobis, & pro iis, qui sunt Laodiceae, & quicumque non viderunt

faciem meam in carne, ut consolentur corda ipsorum, instructi in caritate, & in omnes divitias plenitudinis intellectus, in agnitio-

nem mysterii Dei Christi. Ecce mysterium Dei, mysterium nominat Christi, & plene intelligere quosdam vult in agnitionem ipsius. Quo igitur intellectu opus erat, volentibus Christi mysterium discere, si fuerant audituri, quod inhabitaret in homine Deus? Opus est autem nimio intellectu, ut scias contra, quod Verbum, cum sit Deus, factum sit homo.

CAPUT XXI.

Aliud.

1. Thess. 1. v. 8. **A**vobis enim sonuit sermo Domini, non esse commemorat, cum etiam Christus dicat: *Qui credit in me, habet vitam aeternam.* Sermonem autem praedicationem dicit de seipso.

CAPUT XXII.

Aliud.

1. Thess. 2. v. 1. **I**psi enim scitis introitum nostrum apud vos, quoniam non inanis fuit; sed ante multa passi, & contumeliis affecti, sicut scitis, in Philippis; *confisi sumus in Deo collo-* qui ad vos evangelium Dei. Ecce loquens in Deo, Dei evangelium memoravit; qui praedicat gentibus Christum.

CAPUT XXIII.

Aliud.

Ibid. 3. 4. **R**ECORDAMINI, fratres, laborem nostrum & aramnam, nocte & die operantes, ne quem vestrum gravaremus; praedicavimus evangelium Dei inter vos. Et iterum: *Ibid. v. 13.* Propterea & nos gratias agimus Deo sine intermissione; quoniam cum percepissetis a nobis verbum, auditu Dei excepistis, non ut verbum hominum, sed ut verbum Dei, qui operatur in vobis, qui credidistis. Nonne evidenter evangelium Dei, & Dei verbum praedicationem de Christo commemorat, quippe id omnibus manifestissimum est: *Tit. 1. v. 11.* Apparuit enim gratia Dei salvatoris omnibus, erudiens nos, ut abnegantes impietatem & secularia desideria, sobrie & iuste & pie vivamus, in hoc saeculo, expectantes beatam spem; & adventum gloriae magni Dei, & salvatoris nostri JESU CHRISTI. Ecce Deus, & magnus, plenissime nominatus est Dominus noster JESUS CHRISTUS: ipse est enim, cujus adventum gloriae expectantes, sobrie vivere, & irreprehensibiliter festinamus. Sed si est homo *Deobeyer*, quomodo sit magnus Deus? Vel quomodo beata spes in eum? Siquidem verus est profecto Jeremias dicens: *Jerem. 1. v. 5.* Maledictus, qui spem suam ponit in homine. Neque enim Deum ipsum possit efficere, ut ante dixi, id quod est Deum portare. Denique doceant nos, quid impediatur, alios etiam omnes Deos esse & adorandos, qui in se habuerint Deum? Deum autem & magnum & beatum, habentem illuminationem Christum nominat beatus Paulus, qui invenitur dicens de Judaeis & Emmanuel: *Rom. 4. v. 9.* Quorum patres, & testamentum, & promissiones, & ex quibus Christus secundum carnem, qui est super omnia benedictus in saecula saeculorum. Amen. Quod vero secundum divinam revelationem faciebat praedicationem, perspicuum fit, ipso dicente: *Gal. 1. v. 1.* Deinde post annos quatuordecim iterum ascendi Ierosolymam cum Barnaba, assumpto etiam Tito. Ascendi autem secundum revelationem, & exposui eis evangelium, quod praedico gentibus; scorsam autem iis, qui videbantur aliquid esse, ne forte in vacuum curretem, aut cucurrissem. Christum praedicans gentibus, ut Deum, divinum nominat ipsius ubique mysterium.

Gg ij